

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Eskifjarðarkauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Eskifjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Hólmanestá yfir fjörðinn að vestanverðri Stekkseyri.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Eskifjarðar og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum er henni tilheyra, svo og til leiðbeiningar við innsiglinguna.

Sveitarstjórn Eskifjarðar kys þriggja manna hafnarstjórn til fjögurra ára í senn og hefur hún, undir yfirstjórn sveitarstjórnar, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum þar að lútandi, annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningskil fyrir hennar hönd.

Sveitarstjórnin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, að fengnum tillögum hafnarstjórnar og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum sveitarfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim. Hafnarstjórn skal semja fjárhagsáætlun fyrir sjóðinn, eins og fyrir er mælt í hafnalögum.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjórn eða umboðsmaður hennar. Til aðstoðar hafnarstjórnar skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Sveitarstjórn skipar fasta starfsmenn að fengnum tillögum hafnarstjórnar og setur þeim starfsreglur.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjórn sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarstjórn setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmaett erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Við flutning á eldfimur efnur ber öllum hlutaðeigandi að haga sér samkvæmt gildandi lögum og reglum um brunavarnir.

Áliti hafnarstjórn eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið, uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldshætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema leyfi hafnarstjórnar komi til hverju sinni.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjórnar og með þeim skilmálum sem hún ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna nema með leyfi hafnarstjórnar eða umsjónarmanns.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina. Einnig er stranglega bannað að kasta nokkru því í höfnina er óþrifum kann að valda.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki, né breyta þeim mannvirkjum sem nú eru og ekki heldur fylla upp, né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarstjórnar og/eða sveitarstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og meðferð þeirra í höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfninni, að tálmi afgreiðslu annarra skipa og skuluf þau í hvert sinn skyld að hlýða boði hafnarstjórnarinnar eða umboðsmanns hennar um, það, hvar þau skuli leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá. Skip eða bátar mega aldrei leggjast svo frá sér strengi eða festar, að tálmi umferð. Festar skipa má aldrei leggja yfir alfaraleið.

10. gr.

Skipum þeim og bátum, er liggja við sérstök legufæri á höfninni, má ekki leggja svo, að hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarstjórn getur ákveðið, hvar og hvernig legufærum skipa og báta skuli lagt.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarstjórnar eða starfsmanna hafnarinnar um, að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarstjórn látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, er hafa leyfi hafnarstjórnar til að liggja mannlauis í lægi á höfninni eða í skipakví) skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða hafnarbökkum. Þykir þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr tafarlaust. Skyll er að hafa trygggar hlífar milli skips og bakka eða bryggju ef krafist er.

13. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

EKKI MÁ HLEYPA VATNI Á BRYGGJUR EÐA HAFNARMANNVIRKI AÐ ÓÞÖRFU.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarstjórnar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjórn láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun hafnarmannvirkja.

15. gr.

Meðan hafnarstjórn ákveður ekki annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggju og hafnarbakka í þeirri röð sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðnum ferðaáætlunum, flytja póst og farþega, hafa rétt til að fá afgreiðslu við bryggju, þótt önnur séu þar fyrir og verða þau að vikja meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjórnar eða umboðsmanns hennar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, sé þess krafizt. Enn fremur er hafnarstjórn eða umboðsmanni hennar heimilt að vísa skipum frá bryggjum, sé það álitið nauðsynlegt vegna veðurs.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum sem ferma eða afferma við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa sem utar liggja, yfir þilför hinna á hjálkabrum eða á annan hátt er hentara þykir. Svo er farþegum þeirra skipa er utar liggja, heimil umferð um þilför þeirra skipa er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt getur hafnarstjórn eða starfsmenn hafnarinnar stöðvað verkið uns bætt hefur verið úr því sem áfátt var.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjórn eða umsjónarmaður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal skipstjóri eða afgreiðslumaður, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjórn sjá um að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiðir allan kostnað sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggjum eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjórnar. Skál flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarstjórnar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp ef það sekkur eða láti sprengja það í sundur, svo það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarstjórn látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarstjórn ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, enda hafi umboðsmaður váttryggjenda skipsins áður samþykkt legufærin, með skriflegri yfirlýsingu. Nú sannar eigandi geymsluskipis með vottorði skipaskoðunarmanns, að skip hans sé svo þétt að eigi stafi nein hæfta af hvað leka snertir, þó það sé mannaust og er honum þá leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs er ekki verður heimtað ljós á skipinu. Skytt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarstjórn krefst þess.

Ljós skulu vera á skipum þessum á þeim tímum er vitar loga.

21. gr.

Meðan skip liggur mannaust á höfninni skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað og ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi í höfninni.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld.

22. gr.

Öll skip, 12 rúmlestir brúttó og þar yfir, skulu greiða hafnargjöld er þau koma á Eskifjarðarhöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjöldum (lestargjöldi og bryggjugjöldi) eru herskip, varðskip, vitaskip, björgunarskip, skip sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skip er leita hafnar vegna veðurs en hafa ekkert samband við land. Hafnargjöld greiðast af brúttóstærð skips og reiknast í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

23. gr.

- A. Skip, sem eru í eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjöld einu sinni á ári, sem hér segir: Vélbátar frá 5—30 rúmlestir brúttó greiði kr. 40.00 af hverri brúttórúmllest, vélbátar 30—70 brúttórúmllestir greiði kr. 10 000.00 árlegt gjald, vélbátar 70—100 rúmlesta greiði kr. 15 000.00 og stærri bátar greiði árlegt gjald kr. 25 000.00. Vélbátar undir 5 rúmlestir brúttó greiði árlegt gjald kr. 200.00. Gjald dagi er 1. júlí ár hvert.

- B. Fiskiskip greiði kr. 2.00 af hverri brúttórúmllest.
- C. Innland strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiði kr. 1.20 af hverri brúttórúmllest, í hvert sinn er þau koma á Eskifjarðarhöfn.
- D. Öll önnur skip, er til hafnarinnar koma og hafa samband við land, greiði kr. 2.40 af hverri brúttórúmllest í hvert sinn er þau koma á Eskifjarðarhöfn og ekki eru undanþegin þessu gjaldi skv. 22. gr.

24. gr.

Skip, sem lagt er í föst legufæri á höfninni, greiði árlega fyrir það sem hér segir:

- A. Ef þau eru skrásett í Eskifjarðarkauptúni og eru að öllu leyti eign manna búsettra við hafnarsvæðið, greiði opnir bátar kr. 200.00, vélbátar með þilfari kr. 600.00, en stærri skip kr. 1500.00.
Gjalddagi er 1. júlí ár hvert.
- B. Um aðra báta eða skip fer eftir samkomulagi við hafnarstjórn.

25. gr.

1. Hvert skip, sem leggst við bryggju eða að skipi sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, með þeim undantekningum sem segir í 22. gr. Gjaldið skal greiða fyrir hverjar 24 klukkustundir eða minna, sem hér segir:
 - A. Af öllum aðkomuskipum greiðist kr. 1.40 af hverri brúttó rúmllest fyrir fyrsta sólarhringinn og kr. 1.00 fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring sem fram yfir er.
 - B. Bátar og skip, heimilisföst á Eskifirði, skulu greiða kr. 16.00 af hverri brúttó rúmllest einu sinni á ári. — Gjalddagi er 1. júlí.
2. Bryggjueigendur greiða ekkert bryggjugjald af fiskiskipum sínum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau stunda veiðar frá Eskifirði og leggja upp við bryggju þeirra. Af flutningaskipum og öðrum gjaldskyldum skipum, sem leggjast að slíkum bryggjum greiðir bryggjueigandi leyfisgjald í hafnarsjóð, er nemur hálfu bryggjugjaldi því, sem tilgreint er í A-lið þessarar greinar. Reglur þær, sem greinir í þessum lið, gilda einnig um þau skip, sem liggja við geymsluskip.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og af skepnum lifandi og dauðum, sem fermðar eða affermdar eru á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

27. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
- b. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

28. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé það ákveðið samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

29. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur til að láta hafnarstjórn eða umboðsmanni hennar í té eftirrit

af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjórn eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt sem hentast þykir. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingunni, og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá.

30. gr.

Vörugjaldskrá.

Vörugjald skal greiða af aðfluttum og brottfluttum vörum, svo sem hér segir:

1. Kr. 4.00 pr. 100 kg af eftirfarandi: Kol, salt, sement, alls konar fiskur, ótalinn annars staðar, síld og lýsi, hvers konar mjöl, korn og sykur, tilbúinn áburður og minnsta gjald í hverjum flokki.
2. Kr. 4.50 pr. 100 kg: Fuelolía.
3. Kr. 5.00 pr. 100 kg: Hráolía, steinolía, benzín, kjöt, fiskumbúðir og skreið.
4. Kr. 6.00 pr. 100 kg: Línur, önglar, net, nætur, smurningsoliur og aðrar ótaldar vörur, sem reiknast eftir þunga.
5. Kr. 9.00 pr. 100 kg: Málning.
6. Kr. 12.00 pr. 100 kg: Hreinlætisvörur og ávextir.
7. Kr. 17.00 pr. 100 kg: Kaffi og rúðugler.
8. Kr. 30.00 pr. 100 kg: Vefnaðarvörur.
9. Kr. 60.00 pr. 100 kg: Tóbak.
10. Kr. 0.50 pr. 100 kg aflagjöld: Loðna, kolmurni og spærlingur.
11. Kr. 0.80 pr. 100 kg aflagjöld: Ný síld og annar fiskur, til söltunar, frystingar eða bræðslu.
12. Kr. 2.00 pr. stykki: Tómar tunnur.
13. Kr. 1.00 pr. teningsfet: Timbur.

31. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða kr. 0.50 af hverri rúmlest af brúttóstærð skipsins, fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en kr. 50.00.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Eskifirði.

32. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lögð eru í lægi á höfninni samkvæmt 20. gr. greiði eigandi kr. 4.00 í árgjald af hverri brúttórúmlest.

33. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða kr. 0.40 fyrir hvert stykki allt að 100 kg, sem ekki er flutt burtu innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 stundir eða brot úr þeim. Um gjald fyrir stærri stykki, svo og gjald fyrir vörur geymdar í porti eða vörugeymsluhúsi, fer eftir nánara samkomulagi. Allur slíkur varningur er ekki á nokkurn hátt í ábyrgð hafnarsjóðs.

34. gr.

Fyrir kjölfestu, tekna á landi hafnarinnar, greiðist gjald sem hafnarstjórn ákveður í hvert sinn. Leigur fyrir afnot annarra mannvirkja og tækja hafnarinnar, þar með lóðarleigur, ákveður hafnarstjórn á sama hátt.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu unz gjöldin eru greidd, samkvæmt 12. gr. hafnarlaga. Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

37. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 33. gr., greiði eigandi eða umboðsmaður hans og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslum. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna. Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar.

38. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, má ákveða þær af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjórn tekur gilda.

41. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

42. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum.

43. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lög-reglumál.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Eskifjarðarkauptún, nr. 82 10. apríl 1945, ásamt síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. nóvember 1969.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

S A M Þ Y K K T

um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Barðastrandasýslu nr. 110 frá 15. maí 1965.

1. gr.

2. gr. samþykktarinnar orðist þannig:

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Barðastrandarhreppur:

1. Moshlíðarvegur, að Barðastrandarvegi að Moshlíð.
2. Grænhólavegur, af Barðastrandarvegi, austan Haga, að Grænhól.
3. Hrísnesvegur, af Barðastrandarvegi að Hrínesi.
4. Fitajarvegur, af Siglunesvegi að Fit.
5. Siglunesvegur, af Siglunesvegi (landsbraut) hjá Skriðnafelli að Siglunesi.
6. Brjánslækjarvegur, af Barðastrandarvegi að Brjánslækjarkirkju.
7. Brjánslækjarbryggjuvegur, af Barðastrandarvegi að Brjánslækjarbryggju.
8. Birkimelsvegur, af Barðastrandarvegi að félagsheimilinu Birkimel og sundlaug.
9. Hagakirkjuvegur, af Barðastrandarvegi að Hagakirkju.

Rauðasandshreppur:

1. Lambavatnsvegur, af Rauðasandsvegi við Gröf að Lambavatni og Naustabrekku.
2. Melanesvegur, af Rauðasandsvegi við Bjarngötudal um Móberg að Melanesi.
3. Kvígindisdalsvegur, af Örlygshafnarvegi að Kvígindisdal.
4. Hlaðseyrarvegur, af Barðastrandarvegi að Hlaðseyri.